

Nom d'usuari * Contrasenya * [Entra](#)

[Registreu-vos](#)
[Recupereu](#)
[contrasenya](#)

[Català](#) | [Castellano](#)

[f Entra via Facebook](#)

[Versió Mòbil](#)

L'actualitat religiosa des de Catalunya

[LA VANGUARDIA](#)

L'opinió publicada

Prohibir "L'Islam avui"

Dij, 19/01/2017

[Comenta i comparteix](#)

(*Ignasi Moreta. Director de Fragmenta*) Des que l'octubre passat Fragmenta Editorial va publicar el llibre *L'islam avui. Alguns aspectes controvertits*, de **Dolors Bramon**, diverses veus qüestionen l'enfocament adoptat per l'autora. Això no tindria res de particular ni motivaria cap escrit de l'editor del llibre si no fos perquè algunes d'aquestes veus han proposat la prohibició del llibre, han escampat que Bramon justificava el terrorisme i l'han desqualificada fent servir termes impropis d'una discussió intel·lectual.

El llibre de Dolors Bramon és obertament desmitificador. Davant un Occident que es mira l'islam com un perill i el musulmà com l'altre, com un terrorista en potència, Bramon diu: l'islam no és això. L'autora escriu precisament per discutir visions de l'islam que considera deformades. Quan qüestionen el mite d'un islam intrínsecament pervers i violent, és lògic que els servidors d'aquest mite no vulguin acceptar els teus arguments. Si ho

[Sobre aquest bloc](#)

L'opinió publicada no sempre és coincident amb l'opinió pública, però llegint una selecció d'articles publicats ens hi poden aproximar.

[CatReligió a la Xarxa](#)

[Articles anteriors](#)

[La pobresa no té cognoms](#)

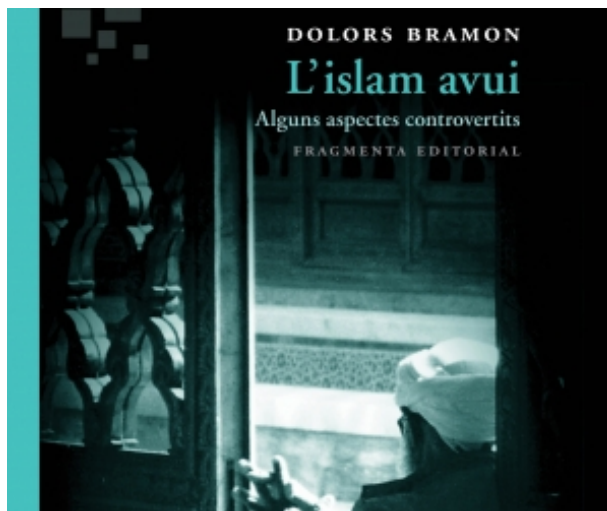
[Per un bon pacte educatiu, per Joan-Enric Vives](#)

["No sols hem de decidir com volem ser com a poble, sinó com a Església encarnada en el poble"](#)

argumentessin, rai. Però només ofereixen desqualificacions i tergiversacions. **Ramon Sargatal**, a *El Punt Avui* del 8 de gener passat, [glossava](#) la presentació del llibre a Girona parlant dels habituals islamotours de Bramon (!), a qui qualificava de «conferenciant a temps complet» (!). ¿Què és aquest to? Si un professor no surt de la universitat, li retriem el seu entotsolament acadèmic. Si s'esforça a divulgar, diem que fa islamotours. Sisplau: volem arguments, que la frivolitat es desqualifica sola.

Sargatal atribueix a Bramon una relativització de la pederàstia a propòsit d'Aixa, la segona esposa de Muhàmmad. Segons Sargatal, Bramon hauria dit: «Muhàmmad va desflorar una nena de 9 anys, però hem de tenir en compte que al desert fa molta més calor i que la menstruació hi arriba abans.» El fet és que, segons els diferents cronistes musulmans de l'època, Aixa tenia 9, 10, 13, 16, 18, 19 o 21 anys quan va contreure matrimoni amb Muhàmmad. Hi ha polèmica entre teòlegs musulmans a propòsit de l'edat d'Aixa, i els detractors de l'islam sempre tiren a la baixa. Sabem, en qualsevol cas, que Aixa és un personatge central del primer islam, que era la segona dona del Profeta, després de vint-i-cinc anys de monogàmia i enviudar, i que Muhàmmad consumà el matrimoni amb ella tres o quatre anys després del seu casament. Bramon no va dir en absolut el que Sargatal li atribueix, però sí que ho va contextualitzar: els usos matrimonials de l'època eren diferents dels d'avui i la monogàmia del Profeta resultava, doncs, fora del normal. També va dir que possiblement les condicions geogràfiques condicionaven els hàbits i els funcionaments hormonals. ¿Quin és el problema d'aquesta explicació (que no justificació)? Posats a aplicar esquemes del present sobre el passat, també hauríem de parlar de les pràctiques sexuals amb menors a la Grècia clàssica, bastió per excel·lència de la nostra civilització. ¿Ens posem a buscar conculcacions de drets fonamentals en textos jueus, cristians, medievals, moderns? ¿O del que es tracta simplement és de presentar un islam salvatge davant un Occident immaculat?

A Sargatal s'hi ha afegit l'article de **Jordi Galves** publicat a *El Nacional* el passat 10 de gener: «¿Com [sic] no prohibiu aquest llibre?» El títol, que sense castellanismes sintàctics hauria de ser «¿Com és que no prohibiu aquest llibre?», apunta directament a la retirada del llibre per ordre administrativa (això ja no és possible, la censura franquista es va suprimir i encara no s'ha restaurat) o judicial. En deu anys de dedicació a l'edició i amb 132 llibres publicats per Fragmenta, mai m'havia trobat amb cap petició d'aquesta mena. S'ha lluitat massa per la llibertat d'expressió per creure'ns ara que algú proposa seriosament la prohibició d'un llibre. No dedicaré ni mitja ratlla a reivindicar l'evidència. ¿Per què, doncs, aquest titular extemporani? ¿Concessió al sensacionalisme? ¿Voluntat d'épater? ¿Cerca desesperada de lectors? Ignoro les intencions de Galves, però no em crec que proposi de debò la prohibició del llibre. Si fos així, hauria enviat una denúncia a la fiscalia, no un

Taltavull: "Hem d'estimar la pròpia terra"

EUSS: universitat, però sobretot salesiana

Prohibir "L'islam avui"

pàg. 1 >>

Hemeroteca

Publiqueu a l'agenda!

Difoneu els vostres esdeveniments a l'agenda de CatalunyaReligió. També podeu obtenir un giny personalitzat per afegir al vostre web o blog.

- ① Accediu amb el vostre Facebook o registreu-vos a la web
- ② Ompliu el [formulari](#)
- ③ L'esdeveniment serà publicat després de ser validat per l'equip de redacció.

Agenda

article a un diari.

Si Galves vol que es prohibeixi un llibre, bé hem d'esperar que ho argumenti amb rigor i honestedat. Ben lluny d'això, l'articulista limita el seu text a desqualificar Bramon titllant-la d'arrogant, esnob, «bleda assolejada»... Però a part d'insultar cal aportar algun argument i alguna prova. És aquí que el text de Galves s'aprima, s'aprima molt, gairebé desapareix. Senzillament, perquè vol fer dir a Bramon el que Bramon no diu, i com que no ho diu, poques proves pot aportar. Segons Galves, Bramon condescendeix i justifica la violència, i per fer-ho aporta una sola citació de la pàgina 69: «crec que una explicació ben plausible radica en la tristament famosa intervenció occidental que sofrí l'Iraq l'any 2003». Com que el llibre no està prohibit, qualsevol lector pot cercar-hi la pàgina 69 i llegir aquesta citació en el seu context. Resulta que, completa, diu: «Lamentablement, però, es pot observar com les relacions entre sunnites i xiïtes darrerament estan empitjorant de manera molt greu, amb atemptats i matances, i crec que una explicació ben plausible radica en la tristament famosa intervenció occidental que sofrí l'Iraq l'any 2003.» Fixem-nos-hi bé: Bramon parla d'«atemptats i matances» entre corrents de l'islam enfrontats, deplora aquesta violència («lamentablement») i ofereix una hipòtesi per explicar-la. Em nego a explicar a Jordi Galves la diferència entre explicar i justificar, perquè ja la sap. Per això dic que hi ha no solament falta de rigor, sinó també d'honestedat. Galves sap que manipula el text que glossa, però esclar, del que es tracta és de fer una rebentada. Perquè ja ho sabem, els progres són happy flowers, el bonisme està de moda i els moros són molt dolents. I per això, hi ha llibres que s'haurien de prohibir.

El debat sobre els vincles entre religió i violència no els resoldrem amb quatre articles. Estem parlant d'una qüestió complexa en què cal tenir en compte els textos, els contextos i el seu ús i abús. El broc gros no serveix: cal matisar i filar molt prim. [Fragmenta](#) va publicar l'any 2014 el llibre de Jan Assmann *Violència y monoteísmo*, en què l'autor, en polèmica amb René Girard, estudia a fons el fet que la irrupció de les religions monoteistes hagi vingut acompanyada de més violència i no de més pacificació. ¿Vol dir això que els monoteïsmes són intrínsecament violents? Assmann no arriba a aquesta conclusió, sinó que considera que la religió ha de ser un contrapoder a la política fonamentat no en la violència sinó en l'abandonament de la violència. Per la seva banda, a L'islam avui, Dolores Bramon condemna inequívocament la violència exercida en nom de l'islam, com el lector apressat pot comprovar llegint per exemple l'epíleg del llibre. I tot just ha arribat a les llibreries *Del teu germà musulmà*, de Dídac P. Lagarriga, on se'ns presenta un islam des de dins, silent i místic. Místic, com l'islam que Halil Bárcena va explorar en el seu llibre *El sufisme*.

Fragmenta, no cal dir-ho, continuarà publicant llibres incòmodes i desmitificadors. Tant de bo es debatin amb rigor, honestedat i respecte. Aquest editor només demana això.

Etiquetes: [Dolors Bramon](#), [Barcelona](#), [Religions](#)

[Comenta i comparteix](#)

Agenda

Presentació "Donant un xic de felicitat"

Dm, 21 de març de 19:00 a 20:00
Editorial Claret. *Barcelona*

Presentació "De viatge. Amb una entrevista a Sa Santedat"

Dm, 21 de març de 19:00 a 20:00
Editorial Claret. *Barcelona*

Viure la fe en una societat secularitzada

Dm, 21 de març de 20:30 a 21:30
Arxiprestat Anoia-Segarra. *Igualada*

[+ esdeveniments](#)

El + vist avui

7 dies

1 mes

Es busca intel·lectual catòlic

"Dos o tres consistoris més de Francesc i l'Església ja no pot..."

Els números dels seminaris catalans

"Ser capellà no és aprovar els estudis i prou"

Experiències sobre el compromís social de la parròquia

El final de la Sagrada Família
L'audiència beneeix la missa
Viatge ecumènic i interreligió del papa a Egipte

Qui mou la cadira al cardenal Blázquez?
a El Pont del Diable

El fet religiós en la Catalunya del futur

Tuits des de <https://twitter.com/catreligio/lists/amicscatrel>

- Butlletí setmanal ✉️
- Butlletí gratuït ✉️
- Convida a rebre el butlletí ↪️
- Fes la teva aportació €

Escola Cristiana
de Catalunya
www.triaescolacristiana.cat

La Sagrada Família no paga impostos?

